

FALDERAPPES

Komedie in drie bedrijven

door

WOLF ENGEL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **FALDERAPPES** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WOLF ENGEL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Joke - 42 jaar

Marie - 46 jaar

Betty - 50 jaar - De dochters van een rijke weduwe Sofie van Berkel-Spaargaren 72 jaar.

Frans Bosjes - 45 jaar, de man van Joke. Vertegenwoordiger in stofzuigers

Thijs Melkman - 48 jaar, de man van Marie. Klusjesman, werkeloos

Ruud Zand - 53 jaar, de man van Betty. Gokker en vals speler

Johan Kruik - Huisbediende

DECOR:

Toneel voor: Een tuin met gazon. Aan weerskanten struiken en bloemen. Links voor een pad naar de oprijlaan. Enkele verstelbare tuinstoelen en een tuintafel.

Toneel midden en achter: Op een verhoging van ongeveer 20 cm. een serre. Open aan de voorkant. Enkele rieten stoelen en platen.

Toneel achter: Brede schuifdeuren zijn geopend en hebben zicht op een luxueus ingerichte woonkamer. Zowel in de serre als in de woonkamer ligt een vloerkleed. In de serre staat een koelkast.

DRIE BEDRIJVEN: spelen zich af in hetzelfde decor

Eerste bedrijf: op een mooie zomernamiddag

Tweede bedrijf: op de avond van dezelfde dag

Derde bedrijf: de volgende ochtend

EERSTE BEDRIJF

Joke en Frans komen de serre binnen via de eetsalon onder begeleiding van Johan, de huisbediende. Zowel Joke als Frans maken zich schuldig aan slecht taalgebruik. Joke heeft zich aangepast aan Frans die weinig geletterd is en het heeft gebracht tot vertegenwoordiger van stofzuigers. Johan, intelligent en belezen heeft een ruime woordenkeus tot zijn beschikking. Hij heeft een geduldige welwillendheid ten opzichte van zijn medemens

Joke: Als ik het niet gedacht had, nog niemand!

Frans: Nee, nog niemand. Ergens verbaast me dat met name.

Joke: Op tijd komen is er niet meer bij, denk ik er dan van.

Frans: De mensen hebben het normaliter gesproken altijd druk.

Joke: Als je het mij vraagt, ze doen alsof ze het druk hebben, ergens. Dat hoort tegenwoordig zo, zeg maar. Waar is moeder? Ik had haar hier verwacht.

Johan: Als u met toestaat uw vraag te beantwoorden dan kan ik mededelen dat mevrouw, uw moeder, u niet kan ontvangen.

Joke: Dat verbaast me best wel, mag je wel weten. Moeder heb ons nog een brief gestuurd om vanmiddag te komen voor een dringende aangelegenheid. Ze schrijft anders nooit brieven normaliter gesproken.

Frans: Ik zei je nog om eerst even te bellen om te weten wat er aan het handje is. Iets is er niet normaal bij, denk ik dan persoonlijk.

Johan: Uw opmerking dien aangaande zijn volkomen correct. Mevrouw zou u met open armen ontvangen hebben, u weet immers hoe uw moeder op uw aanwezigheid gesteld is, ware het niet...

Joke: Ware wat? Ik dacht al, er is altijd wat ergens. Zeg me dat ik geen gelijk heb.

Frans: Ja, daar zit best wat in. Er is altijd een ware wat.

Johan: (*onverstoorbaar*) Ware het niet dat uw moeder helaas verhinderd is u tegemoet te treden om u welkom te heten.

Joke: Ze is toch niet, zeg maar, ziek of zo?

Johan: De hemel bewaar me, neen, uw moeder verkeert gelukkig in uitstekende gezondheid, welke omstandigheid temeer geprezen mag worden gelet op het aantal jaren, wat wel de herfst van een mensen leven genoemd zou kunnen worden. De reden waarom uw moeder u op gepaste wijze niet kan verwelkomen is, dat zij hier niet ter plekke is.

Joke: Nee maar, zij is hier niet ter plekke? Dat ik dat nou niet eerder heb gezien, zeg nou zelf. Frans, moeder is hier niet ter plekke!

Frans: Ik heb eens aan een mevrouw een stofzuiger verkocht, die was, zeg maar, ook niet ter plekke. Trouwens, dit kleed is bijzonder slecht gezogen ergens.

Joke: Frans, we hebben het over moeder en niet over stofzuigers. Kun je me daarin volgen? Johan, ik zou het best leuk vinden als je me kon inseinen op welke plek mijn moeder plekt als ze hier niet plekt ter plekke?

Johan: Mevrouw Joke, uw moeder is plotseling met onbekende bestemming gisteren vertrokken en had vandaag weer hier moeten zijn, zoals ik gisteren uit haar bewoordingen kon opmaken.

Joke: Normaliter kan ze dus elk ogenblik hier zijn?

Johan: Dat waren de mededelingen van uw moeder gisteren nog vóór haar vertrek. Maar helaas kondigde zich vandaag een gewijzigde situatie aan.

Joke: En hoe kondigde, zeg maar, de gewijzigde situatie aan?

Johan: Per telefoon, met permissie.

Joke: Mijn moeder heeft opgebeld?

Johan: De juistheid van deze conclusie valt niet te ontkennen.

Joke: Maar waarom heeft ze opgebeld? Ergens maak ik me ongerust, denk ik dan.

Johan: Mevrouw deelde me mede dat het haar bijzonder speet geen gevolg te kunnen geven aan de gemaakte afspraak. Zij zal pas morgen in de loop van de ochtend arriveren.

Frans: Nou, nou, nou dat vind ik best wel wat. Alsof bij ons tijd geen rol speelt. Ieder mens heeft een stukje verantwoordelijkheid denk ik dan, ja toch? En als ik denk dat ik niet moet denken aan het aantal stofzuigers dat ik denk dat ik had kunnen verkopen, dan denk ik...

Joke: En wat denk je wat ik denk dat ik nog allemaal had kunnen doen in de tijd, dat we hier voor noppes zitten. Jij denkt natuurlijk dat wij huisvrouwen zeeën van tijd denken te hebben, dat denken jullie mannen allemaal tenminste als jullie al in staat zijn om te denken. Heb ik gelijk of denk je van niet? Weet je wat ik nu met name denk? Dat ik moeder ga bellen, dat staat bij mij momenteel als eerste op de agenda.

Johan: Deze gedachtengang zou een heel logische gevolgtrekking kunnen zijn om uw verwondering, om niet te zeggen, ongenoegen aan uw moeder kenbaar te maken in deze gegeven omstandigheden, ware het niet...

Joke: O mijn god, nu komt het ware. Wat ware wat niet?

Johan: (*onverstoorbaar*) Ware het niet dat uw geachte moeder geen adres noch telefoonnummer aan mij heeft willen mededelen, met de kennelijke wens volkomen met rust gelaten te worden, een wens die

ik vol begrip en van harte ondersteun, met uw permissie.

Frans: Zo, en dat moeten wij zo maar pikken. Nu we hier toch zijn moet ik persoonlijk mijn mening ventileren, dat ook dat andere kleed best abo-mi-na-bel slecht gezogen is. Nee meneer, uw personeel heeft er geen schuld aan, ik zal dat niet staan te beweren. Het is uw stofzuiger, meneer, die met een stukje ingeleverde zuigkracht wolken van stof zit uit te blazen, maar liefst 50% stikstof. 't Is om te stikken denken de mensen dan en daar zit best wat in en daar bent u terug naar af, zeg ik maar. Nemen we nou dan eens bij wijze van spreken de hypermoderne "Robust S600"...

Joke: Frans! Hou nou eindelijk eens op met dat geleuter over die stofzuigers van jou. We smeren 'm en nu meteen! En morgen zullen we eerst een belletje plegen voordat wij maar liefst al die kilometers achter de kiezen hebben. Dan weten we of we nog ergens voor nodig zijn, mijn idee, zeg ik dan. En misschien is het allemaal flauwe kul als je het mij vraagt. Kom op! Wegwezen, moeven!

Johan: Uw geachte moeder, mevrouw van Berkel, heeft rekening gehouden met uw zeer terechte gevoelens van teleurstelling. Het is dan ook in dit licht gezien haar innige wens dat u zich hier op uw gemak zult voelen. Derhalve verstrekte zij orders om de logeerkamers in orde te brengen en vanavond een diner voor u te verzorgen. Met veel genoegen hebben wij, uw dienend personeel, aan haar wensen gehoor gegeven in de hoop, dat u haar uitnodiging zult aanvaarden. *(geluid van een naderende auto die over grind rijdt. De wagen stopt. Slaande portieren)* Dat zou uw familie weleens kunnen zijn, vermoed ik. Ik ga hen verwelkomen en voor de bagage zorgdragen. Als u me wilt excuseren. *(af door de tuin)*

Joke: Plotseling wil moeder al haar dochters op visite krijgen.

Frans: Met hun mannen.

Joke: Ja, met de mannen, maar zonder de kinderen. Normaliter had ze haar kleinkinderen ook wel eens kunnen willen zien, denk ik dan.

Frans: Er is wat aan de hand. Ons ziet ze toch al niet al te vaak en plotseling moet dat allemaal zo nodig en dan is ze er nog niet eens.

Joke: Misschien weten zij wel waarvoor we hier moesten komen opdaven.

Frans: Als jouw moeder geheimzinnig denkt te doen, dan heeft ze het bij mij aan het verkeerde eind. Dat mens denkt dat ze leuk is.

Joke: Met dat gekke gedrag van haar denkt ze zeker dat ze vaker de familie bij elkaar kan brengen, heb ik zo mijn eigen idee.

Frans: Jouw twee zussen zijn nou niet zo dat je zegt met name ze zijn familieziek.

Joke: Ik van mijn kant zeg maar, ik houd best wel veel van Marie en

Betty.

Frans: Thijs en Ruud zijn ook heel geschikt. Met mijn ervaring moet ik zeggen het zijn ruwe bolsters maar ik kijk dwars door ze heen. Daar komen ze, geloof ik. *(Thijs en Marie komen op van links door de tuin. Thijs is werkeloos en klust er aardig op los. Hij is een opschepper en probeert joviaal te doen om zijn eigen onkunde te verbergen. Marie is een roddelaarster en houdt van schandaaltjes. Ze heeft de gewoonte om haar verbazing uit te drukken met vier maal achtereen "ja" of "nee" te zeggen)*

Thijs: Kijk, kijk, wie hebben we daar? Ha, die Frans, kerel, alles kits?

Frans: En of! En met jullie? Een tijdje niet gezien.

Marie: Dag, Joke, dag Frans! *(zoen)*

Joke: Hallo Marie, dag Thijs! *(zoen)*

Thijs: Joke, meid, wat zie je er toch goed uit! *(zoen)*

Joke: Lief van je dat je dat zegt.

Frans: Marie, je wordt steeds jonger, zou ik zeggen, hallo meid! *(zoen)*

Marie: Ja, ja, ja, ja, dat zal wel, altijd maar complimentjes maken hè? Nog altijd in stofzuigers?

Joke: Stofzuigers zijn z'n lust en z'n leven, hè, Frans?

Frans: Je doet er best een levenservaring mee op.

Thijs: Wat, met de stofzuigers?

Frans: Met mijn klanten natuurlijk.

Joke: Vooral als mevrouw alleen thuis is, zeg maar.

Thijs: Dan wordt er heel wat gezogen, kan ik me zo voorstellen, ha, ha, ha!

Marie: Thijs! Daar heb je Thijs weer. Altijd van die opmerkingen, net een klein kind. Kun je zien wat ik te lijden heb.

Thijs: Wat heb ik dan gezegd? Wat heb ik nou gezegd? Heb ik iets verkeerd gezegd?

Marie: Doe nou maar niet zo onschuldig. Laatst belde een mevrouw op en weet je wat ze zei?

Thijs: Nou, wat zei ze?

Marie: Uw man, zei ze, u moet uw man wat beter in de hand houden, zei ze. Sinds hij hier de gootsteen gerepareerd heeft zit mijn dochter in een diepe depressie. Vind je het gek dat ik zo het mijne ervan denk? Dan denk je toch van één en één is twee? Vertrouwen kun je die mannen niet, 't is toch zo, zeg nou zelf.

Thijs: Ach meid, je ziet spoken.

Marie: Ja, ja, ja, ja, dat zal wel, ja ja!

Joke: Nu we het er toch over hebben moet ik zeggen dat Frans zo nu en dan van die luchtjes aan zijn kleren heeft hangen waarvan ik denk, nou, nou, nou!

Frans: Wat nou, nou, nou.

Joke: Je wilt toch niet beweren dat jouw stofzuigers de hele tijd parfum uitblazen, of denk je van niet soms?

Marie: *(sist tussen haar tanden, ze vermoedt een schandaal)* Tssss, ja, ja, ja, ja!

Frans: Wat probeer je nou al de hele tijd hier de mensen wijs te maken? Je moet je neus eens laten nakijken. Met mijn ervaring die ik in al die jaren heb opgedaan moet ik zeggen dat ik alle vrouwen met eer en respect heb behandeld.

Joke: Behalve, die ene dan. En als één schaap over de dam is...

Marie: Tssss, ja, ja, ja!

Frans: Er was helemaal geen dam. Trouwens ze hoefde helemaal niet over een dam.

Joke: Nee, bij jou was dat niet nodig.

Thijs: Ik ga een paar stoelen halen. Dan kunnen we lekker in de tuin zitten. *(gaat naar de serre en komt terug met stoelen. Iedereen gaat zitten)*

Marie: Waar is moeder eigenlijk? Ik dacht dat ze ons wel zou komen begroeten.

Thijs: Vooral na zo'n dringende brief.

Marie: Dat zijn we helemaal niet van haar gewend. Ze wil de hele familie bij elkaar hebben voor een dringende aangelegenheid, schreef ze.

Thijs: Ze had toch kunnen bellen, maar ja, de telefoonkosten moeten zeker omlaag.

Joke: Die brief hebben wij ook gehad en nou is zo er geeneens.

Marie: Wat? Ze is er niet? Waar is ze dan?

Frans: Ergens. We weten niet waar.

Thijs: Jullie weten niet waar ze zit?

Marie: Tssss, ja, ja, ja, ja!

Thijs: Heeft ze geen boodschap achtergelaten?

Joke: Nee, dat vond ze niet zo nodig met name. Johan zei ons dat ze met rust wenste gelaten te worden.

Frans: En ze mag niet gestoord worden. Ik vind me dat toch wel wat, wat jij Thijs?

Thijs: Dus ze stuurt ons een brief met de boodschap om vanmiddag hier naar toe komen met de hele familie om met rust te worden gelaten. Da's vreemd. Da's heel vreemd, wat jij Marie.

Marie: Ja, ja, ja, ja!

Frans: Een rare bedoening moet ik wel zeggen. Ik had eens een klant die wilde ook vertrekken precies op het moment dat ik kwam. Ik zei toen ho, meid, dat gaat zomaar niet. Ik kom hier op afspraak en dan

zul je blijven ook.

Thijs: Ferme taal! Keihard doordrukken die handel en van je afbijten, anders ben je nergens.

Joke: *(tegen Frans)* Zit hier nou niet zo op te scheppen en zeg ons liever wat we gaan doen.

Frans: Nou eerlijk gezegd heb ik best wel trek in dat diner.

Marie: Wat diner?

Joke: Moeder wil dat wij hier blijven logeren omdat ze van plan is morgen te komen.

Frans: En nou wil ze dat wij met z'n allen blijven eten en blijven slapen.

Marie: Ja, ja, ja, ja! Dat hebben we nog nooit gedaan. Daar zit wel wat meer achter als je het mij vraagt.

Thijs: Zo iets hebben we nog nooit gehad, hè meid? Ik heb altijd het gevoel, Thijs jongen, je bent teveel hier, aan mijn lijf geen polonaise.

Marie: Dat is waar. Je voelt je bij moeder nooit helemaal jofel.

Thijs: Ja, dat komt omdat je moeder nooit helemaal begrijpt van wat ik zeg, we praten vanuit verschillende invalshoeken.

Frans: Dat heb ik ook, nou je het zegt. Ergens, denk ik dan, ze heb ons niet zo graag. Heb ik het gevoel, dat zit niet lekker, de pluggen contacten niet. *(geluid van naderende auto. Banden die over knerpend grind rijden. Wagen komt tot stilstand. Slaande portieren. Ruud en Betty komen eraan. Ruud verdient goed aan de beurs en in de gokwereld. Hij en zij zijn echte snobs en denken overal verstand van te hebben)*

Marie: Ik geloof daar komen Betty en Ruud. Die zullen ook opkijken als ze horen dat ze voor niets zijn gekomen.

Joke: Onze oudste zuster zal het wel hartstikke erg vinden om zo maar te moeten komen opdraven voor noppes.

Marie: Ze mist haar bridge-middag.

Joke: En haar kapper.

Marie: En haar sauna natuurlijk.

Joke: Bruingebakken van de zonnebank moet ze nu haar sherry hebben.

Marie: Ja, ja, ja, ja! Zouden ze hier haar merk in huis hebben?

Joke: Weet ik veel. Die zijn zo verslaafd, die zuipen alles.

Marie: En een losbandig leven dat die leiden, daar lusten de honden geen brood van. Sexueel zijn die niets meer voor elkaar.

Joke: En dan doen ze aan groepsex omdat ze niets anders kunnen bedenken. Zo'n hele kluit op elkaar, ik moet er niet aan denken.

Thijs: Aan mijn lijf geen polonaise.

Marie: En er moet een psychiater aan te pas komen om alles weer een beetje normaal te laten worden.

Joke: Die hebben moeite om hun eigen vrouw nog te herkennen.

Marie: Dat doet me denken aan de verjaardag van Thijs. Toen speelden we blindemannetje. Thijs was geblinddoekt en...

Thijs: Ha, ha, ha, wat was je jaloers, toen ik Tineke te pakken had en meteen wist wie het was.

Marie: Ja, je wist meteen dat zij het was, maar je hield je van den domme om maar lekker nog een beetje te kunnen wriemelen.

Thijs: Ik? Wriemelen? Jij dacht te zien dat ik stond te wriemelen omdat je zo jaloers bent als de pest, maar ik wriemde helemaal niet.

Marie: Wat dacht je dan dat je deed met haar? Denk je soms dat ik geen ogen in mijn kop heb? Je stond gewoon tegen haar aan te wriemelen!

Ruud: *(op)* Hallo, hallo, mensen, lieve mensen. Betty!! Ze zijn er allemaal al! Ik dacht zo, zo, we zijn de eersten, maar neen zeg, alles zit er al. Betty, kom je nou? Iedereen zit in de tuin!

Betty: *(op van links door de tuin)* Wat leuk, wat vre-se-lijk gezellig! Ik ben er al. Wat leuk dat jullie er zijn. Ruud heeft zich nog zo moeten haasten, hè, Ruud? Want hij had nog zoveel afspraken en die heeft hij allemaal moeten afzeggen. Wel erg sneu, maar ja, wat moet dat moet zeg ik altijd maar en wij maar denken dat we de eersten zijn. En mijn bridgedrive heb ik ook moeten afzeggen, heel heel vervelend hoor. Je dupeert toch de mensen ermee, ja toch? Dag Joke, *(zoen)* lieveling, wat zie je er schattig uit. Is die jurk van C&A of heb je die zelf gemaakt? Leuk, leuk, leuk!

Joke: Dag Betty. Nee, dat heb je helemaal mis. Dat is nu mode maar dat kan jij niet weten. Trouwens je bent wat dikker geworden of lijkt dat maar zo? Als je een dagje ouder wordt mag dat ook wel, mijn idee.

Betty: Nou nou, wat goed zeg dat ik je niet au serieux neem. Frans, lieve schat, nog altijd zo eenvoudig en bescheiden. Hallo, Frans! *(zoen)*

Frans: Hallo Betty. Ja, je draagt een stukje verantwoordelijkheid met je mee maar dat ziet niet iedereen, denk ik dan.

Ruud: Haai die Frans, Fransje de Zuiger, was het niet? Wel, wel, wel!

Frans: Nog altijd Frans Bosjes, normaliter.

Ruud: Doe nou maar niet zo formeel ouwe kerel. En daar zijn mijn lieve schatjes Joke en Marie. Wat hebben we elkaar a long time ago gezien. Vreselijk wat is die tijd running. Druk, druk, druk. Dag Joke, Haai Marie! *(zoen)*

Joke: Dag Ruud. *(kus)*

Marie: Hallo Ruud. *(kus)*

Ruud: Hello die Thijs! Nog altijd aan het klussen? *(slag op de*

schouder)

Thijs: Dag patser! Als je bedoelt dat ik nog steeds mijn bedrijf heb voor vakkundig herstelwerk, dan zal ik dat niet ontkennen.

Betty: Thijs, lieve jongen, dag, dag! Wat leuk je weer te zien! Ik heb werkelijk ontzag voor mensen zoals jij, die geen werk hebben en toch zo heerlijk nuttig bezig zijn om andere mensen te helpen. Dat is toch vreselijk leuk, ja toch? En daar hebben we Marie. Wat leuk je weer eens te zien. *(kus)*

Marie: Hallo Betty. Ja heel leuk, leuk.

Thijs: *(tegen Betty)* Zit je me een beetje te jennen of zie ik dat niet goed?

Betty: Als je bedoelt dat ik je in het ootje neem dan heb je me verkeerd begrepen. Ik heb werkelijk diep respect voor je omdat je zo nuttig bezig bent en Marie helpt je zeker daarbij, hè Marie?

Marie: Ik zou niet weten wat ik anders moest doen.

Johan: *(op)* Neemt u me niet kwalijk dames en heren, *(hij heeft zijn dienblad bij zich met wat versnaperingen voor de aperitief en zet dat op tafel)* Het is de bedoeling van mevrouw, uw moeder, dat het u aan niets zal ontbreken om de tijd voor het diner aangenaam door te brengen. Het is derhalve dat hier op tafel wat versnaperingen staan waarvan u gebruik kunt maken zoveel als u wilt. Ik zal inmiddels met veel genoegen uw bestelling in ontvangst nemen wat de drank betreft. Mevrouw Joke, mag ik zo vrij zijn?

Joke: Heerlijk, Johan, ik was er wel aan toe. Geef mij maar een rode port.

Johan: Een rode port, en mevrouw Marie?

Marie: Voor mij hetzelfde graag.

Johan: Met genoegen. En mevrouw Betty?

Betty: Doe mij maar een sherry, Johan. Waar zit moeder eigenlijk?

Johan: Graag. Mevrouw uw moeder is op reis.

Ruud: Wat hoor ik hier allemaal?

Johan: Mevrouw van Berkel is tot mijn spijt momenteel uithuizig zoals ik reeds dacht op te merken en zal niet eerder dan morgen in de loop van de ochtend retourneren.

Betty: Maar nee toch! Dat mag toch niet waar zijn! Moeder is niet hier? Ruud, hoor je dat? Wat is er gebeurd? En al onze afspraken, die we hebben moeten afzeggen omdat moeder ons dringend verzocht vanmiddag hier aanwezig te zijn. Is ze misschien al opgenomen in een of ander ziekenhuis? Johan, vertel ons de waarheid, is ze overleden en wil je dat ons niet zeggen om ons niet zo cru met de waarheid te confronteren!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto